

[Finansministeren.]

har de anmodet om, at den deraf følgende Lønforhøjelse fik tilbagevirkende Kraft for Januar Kvartal 1940, og yderligere har de ønsket, at der blev foretaget en kvartalsvis Regulering i Stedet for, som Tjenestemandsløven hjemler, Regulering een Gang aarlig med Udgangspunkt ved Finansaarets Begyndelse.

Regeringen har lige saa lidt nu som før kunnet indgaa paa at ændre selve Tjenestemandsløven, for saa vidt den stille Zone angaar. Endvidere har man baade af principielle og af finansielle Grunde ment at maatte fastholde, at der ikke under nogen Form kunde ske Lønregulering med tilbagevirkende Kraft, ligesom man heller ikke har kunnet gaa ind paa at søge gennemført en automatisk Regulering af Tjenestemandslønningerne hvert Kvartal. Derimod har man ikke ment paa nærværende Tidspunkt at burde modsætte sig, at det særlige Løntillæg paa 168 Kr., der i Aar og i Fjor er ydet inden for den stille Zone, opretholdes ogsaa efter 1. April i Aar. Den 7de Portion Reguleringstillæg vil nu efter Aftalen i Fjor med Organisationerne bortfalde som ekstraordinært Tillæg, og det tomme Interval bliver herefter alene erstattet med de 168 Kr. Den reelle Lønforbedring bliver da 3 Portioner Reguleringstillæg, idet der som nævnt efter 1. April i alt skal ydes 10 Portioner.

Der er under den nylig stedefundne Forhandling med Tjenestemandenes 3 Centralorganisationer og Danmarks Lærerforening opnaaet Enighed om en Ordning paa dette Grundlag, saaledes at det særlige Tillæg søges forlænget for Tiden indtil 1. November i Aar, altsaa for 7 Maaneder. Organisationerne har i Betragtning af den Usikkerhed, der gør sig gældende vedrørende Prisniveauet, ønsket at forbeholde sig deres Stilling med Hensyn til Tiden efter 1. November, og jeg har fra min Side fremhævet, at den finansielle Stilling og den økonomiske Udvikling i den kommende Tid kan forme sig paa en saadan Maade, at hele den Lønordning, der her er Tale om, ikke lader sig opretholde.

Det foreliggende Lovforslag gaar da i Overensstemmelse med Resultatet af Tjenestemandshandlingerne ud paa, at det særlige Løntillæg, som har været ydet i Henhold til Lov af 18. Marts 1938 for Finansaaret 1938—39 og Lov af 15. Marts 1939 for Finansaaret 1939—40, forlænges for Tiden fra 1. April 1940 til 31. Oktober 1940. Da Udgiften for et helt Finansaar vilde

andrage godt 11 Mill. Kr., bliver Udgiften for de 7 Maaneder henimod 7 Mill. Kr.

Der er paa Finanslovsforslaget kun budgetteret 6 Portioner Reguleringstillæg. De nu tilkommende 4 Portioner giver en Merudgift paa ca. 27 Mill. Kr. Sammen med de ekstraordinære 7 Mill. Kr. er der altsaa Tale om en Forøgelse af Statens Udgifter for Finansaaret 1940—41 i Forhold til, hvad der er budgetteret, paa ca. 34 Mill. Kr. Hertil kommer imidlertid en Merudgift paa ca. 1,7 Mill. Kr. som Følge af, at de særlige Ydelser, det vil sige Udgifter til Dagpenge, Timepenge, Sejlpenge, Natpenge etc., efter Tjenestemandsløvens Regler overensstemmende med det Regulativ, der er udstedt om disse Ydelsers Regulering, automatisk stiger med 2 Portioner. Derved er man naaet op paa en Merudgift paa 35,7 Mill. Kr. Hertil maa imidlertid lægges ca. 1/2 Mill. Kr., idet jeg ved de omtalte Tjenestemandshandlinger har givet Tilslutning til, at der for det kommende Finansaar søges tilvejebragt Hjemmel til, at de paa Finansloven opførte Honorarer udbetales med et midlertidigt Tillæg paa 10 pCt. For Tiden ydes der 5 pCt., men dette procentvise Tillæg, der kun er bevilget paa Finansloven for indeværende Finansaar, er ikke medtaget ved Budgettet for 1940—41.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver Ordet til den højtærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje m. m.

Som det vil erindres, blev der den 30. Oktober 1939 gennemført en midlertidig Lov, gældende til Udgangen af Marts 1940, hvis Hovedregel var, at den almindelige Adgang til Lejeforhøjelse og Opsigelse ophævedes, medens der blev givet Mulighed for Lejereguleringer, hvor den hidtidige Leje paa Grund af individuel Hensyntagen var særlig lav, eller hvor de hidtidige Lejevilkår i øvrigt havde været usædvanlige.

Jeg maa under de stadig eksisterende ekstraordinære Forhold, der er affødt af Krigen, anse det for ugørligt at vende tilbage til helt frie Forhold paa dette Omraade. Paa den anden Side maa jeg anse det for betænkeligt at organisere et fastere Restriktionssystem netop paa et Tidspunkt, hvor